

Kim Eberwijn

KOND

**Is het een kat of
is het een hond?**

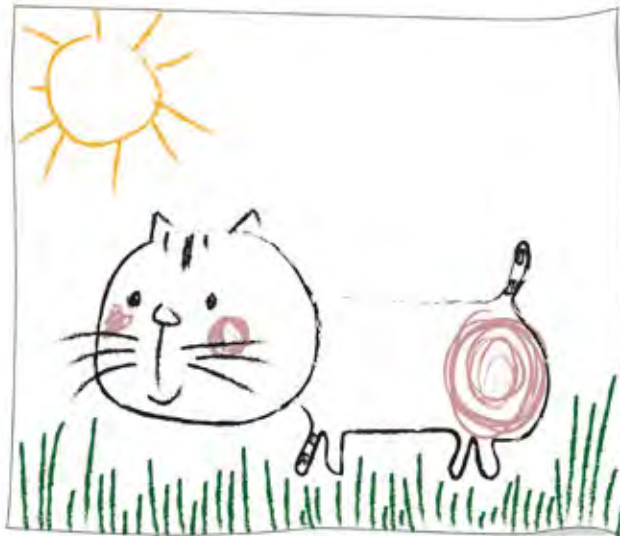
Illustraties Marion Vrijburg

WITTE LEEUW

Een gek beest

‘Kijk eens naar mijn tekening,’ zegt Pim tegen zijn zus Maan.
‘Wat een gek beest,’ zegt Maan. ‘Wat is het eigenlijk? Het lijkt wel een hond met de kop van een kat.’
‘Ja, mooi hè?’ zegt Pim.

‘Weet je wat Pim heeft getekend?’ roept Maan. ‘Een kathond.’
‘Een kathond?’ vraagt mama. ‘Wat is dat?’
‘Gewoon een gek nepdier, een hond met de kop van een kat,’
zegt Pim.
‘Een Kond dus!’ zegt Maan.
‘Een Kond?’ zeggen mama en Pim verbaasd.
‘Ja, de “k” van kat en dan “ond” van hond is samen Kond.
En hij heeft nog een dikke kont ook.’
Maan lacht ondeugend.

Mama gaat in de tuin werken en Pim en Maan gaan weer verder met tekenen. Maar op het papier is alleen nog het grasveld te zien. Hè? Waar is Kond gebleven? Opeens hoort Maan een gek geluid. Het klinkt als 'mioef, mioef'. 'Hoor jij dat ook, Pim?' 'Ja,' zegt Pim.

Samen lopen ze zoekend door de kamer. Ze horen wel dat vreemde 'mioef, mioef', maar ze zien niets. Maan en Pim zoeken overal, onder de bank, achter de vissenkom en in de kast.

‘Kijk, daar zit Kond,’ wijst Maan.

Kond zit verstoppt onder de tafel, met zijn pootjes voor zijn ogen.

Maan loopt langzaam naar hem toe. Maar Kond rent hard weg met een kwispelende staart.

‘Wil je spelen?’ vraagt Pim.

‘Mioef, mioef!’ roept Kond opnieuw, maar hij komt niet.

‘Laten we hem eerst vangen,’ zegt Maan.

Maan pakt een doos en gooit die over de kathond. Zo, gevangen!

Pim en Maan kunnen het nog steeds niet geloven. Kond bestaat echt! Ze lopen de trap op met de doos in hun handen.

‘Mioef, mioef,’ klinkt het zachtjes.

‘Stil maar,’ zegt Pim. ‘Je mag er op onze kamer uit, maar we willen niet dat je wegloopt of dat mama je ziet. Dan mag je misschien niet blijven.’

